

Неврокопският митрополит Серафим ще отслужи водосвет във връзка с изграждането на 18-метрова камбанария към храма в Белица

Негово Високопреосвещенство Неврокопският митрополит Серафим ще отслужи водосвет и ще бъдат направени първите копки по изграждането на 18-метрова камбанария към храм „Свети Георги Победоносец“ в Белица, информира БТА.

Историята на църквата, както и на камбанарията, са преплетени с историята на страната и на този край. Изграждането на храма започва през 30-те години на 19-и век. В Белица има и друг храм, който е посветен на свети Димитър, изграден е някъде между 1670 и 1730 г., разказва местният отец Николай пред БТА и посочва, че точната дата не е известна. Храмът „Свети

Димитър“ е издигнат според тогавашните изисквания, като не е по-висок от човек на кон, казва още свещеникът.

Изграждането на по-голяма църква в Белица започва след ферман на султана от 1830 г., с който се позволява да бъдат издигани и по-големи християнски храмове.

В строежа на църквата се включва цялото население – и мало, и голямо, посочва отец Николай. Не е минало без трудности, през деня християните са издигали, а през нощта всичко е било разрушавано. Местните хора се обръщат към околийския управител в Разлог, който забранява на мюсюлманското население да руши храма. Така през 1835 г. църквата е готова и осветена. По разказа на отец Николай в основата на построяването на църквата „Свети Георги“ са двама свещеници – отец Илия и отец Георги.

„В онези времена не е било желателно да се прави висока камбанария, а уговорката при изграждане на храма е била на мястото на звънарната кула да бъде изградена часовникова кула. Часовникът е закупен от Виена, а там за целта са изпратени местните първенци със събрани от хората различни стоки за продан – кожи, млечни продукти и всичко, което е можело да се пренесе. Те продават всичко това, вероятно добавят и от себе си, и закупуват часовника“, разказа отец Николай.

През 1903 г., по време на Илинденско – Преображенското въстание, когато почти цяла Белица е изгорена, в огъня попада и храм „Свети Георги“. От църквата остават само каменните стени. Местните хора бягат към Велинград, Самоков и други населени места. Малцина остават, но те се крият по горите, посочва свещеникът. В руините, обаче, бива спасен часовникът, събран в чували от местен мюсюлманин и предаден на завърналите се около 1910 г. беличани.

„След завръщането на част от местните хора, отново започва издигането на храма. Завърналите се беличани са бедни, изтощени, но успяват да възродят църквата, макар и не каквато е била първоначално. Тя е била благолепна, с резбован иконостас, със стенописи“, разказва отец Николай.

Въпреки трудностите, беличани успяват отново да изградят голям и хубав храм, допълни свещеникът. Отново се поставя и часовникът, изгражда се и камбанария, но с малки размери – едва 1,70 метра, разказа още той. В момента при храма има малка кула, но християните, които са в долния край на Белица, въобще не могат да чуят тази камбана, дали за празнични служби,

дали за тъжни събития, посочва отец Николай.

Водосветът и първите копки за изграждане на нова камбанария са част от обновяването на храма. Преди година той официално бе обновен след дългогодишни усилия и с подкрепата на много миряни, разказва още свещеникът.

dobrotoliubie.com